

- d) chorym, którzy po przebytych leczeniu lub obserwacji w szpitalu klinicznym bądź dziale leczniczym instytutu naukowo-badawczego kwalifikują się do wypisania, jednak ze względu na potrzeby badań naukowych lub dydaktyki zostali zakwalifikowani przez rektora akademii medycznej bądź dyrektora instytutu naukowo-badawczego do dalszego przebywania w tym zakładzie,
  - e) przez zakłady rehabilitacyjne dla osób po przebytej chorobie Heinego-Medina,
  - f) przez zakłady dla dzieci i młodocianych dotkniętych kalectwem narządu ruchu,
- 4) stacji pogotowia ratunkowego w zakresie pomocy różnej i przewozu chorych udzielane:

- a) w razie nieszczęśliwego wypadku,
- b) chorym podlegającym przymusowemu leczeniu,
- c) niemowlętom do 1 roku życia.

§ 3. Osoby zwolnione od opłat w myśl § 2 ponoszą opłatę określoną w obowiązującym cenniku w razie spowodowania czynności zakładu społecznego służby zdrowia poza jego lokalem przez podanie fałszywych informacji co do okoliczności uzasadniających potrzebę udzielania świadczenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

278

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 października 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 20, poz. 103) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 1 dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:
  - „d) o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych

spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników,

- e) o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin;”;

2) w § 1 ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) dzieci, wnuki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki do rent, a jeżeli chodzi o dzieci, wnuki i rodzeństwo rencistów określonych w ust. 1 pkt 1 lit. d) i e), jeśli spełniają warunki wymagane do przyznania renty rodzinnej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

279

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 31 sierpnia 1962 r.

w sprawie trybu ustalania właściciela mienia wydobytego z morza.

Na podstawie art. 252 § 2 i 254 § 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje tryb ustalania nie znanego właściciela mienia wydobytego z morza, uratowanego z powierzchni morza oraz wyrzuconego na brzeg morza, zwanego w dalszym ciągu „mieniem”.

§ 2. 1. Urząd morski, w którego posiadaniu znajduje się mienie, zasięga informacji co do osoby właściciela w sposób umożliwiający ustalenie go w najkrótszym czasie.

2. Jeżeli osoba właściciela nie została ustalona w trybie określonym w ust. 1, urząd morski zarządzi nie później niż przed upływem trzech miesięcy od objęcia mienia w posiadanie poszukiwanie właściciela przy pomocy ogłoszeń w czasopiśmie morskim lub rybackim, w zależności od rodzaju mienia. Ogłoszenie powinno być ponadto podane do wiadomości publicznej przez wywieszenie w budynku urzędu morskiego, w pomieszczeniach wchodzących w skład tego urzędu kapitanatów portów oraz w pomieszczeniu prezydium rady narodowej miasta, osiedla lub gromady, na której terenie mienie się znajduje. Poza tym urząd morski

może zarządzić umieszczenie ogłoszenia w poczytnym w siedzibie urzędu morskiego dzienniku albo podanie go do publicznej wiadomości w inny sposób, w szczególności za pośrednictwem radia.

3. Jeżeli koszt umieszczenia ogłoszenia w pismach byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do wartości mienia, można poprzestać na podaniu ogłoszeń do wiadomości publicznej w inny sposób określony w ust. 2.

§ 3. 1. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie mienia z podaniem — stosownie do okoliczności — jego rodzaju, miary, objętości, liczby przedmiotów lub wagi oraz zewnętrzznego stanu ze wskazaniem znaków utrwalonych na mieniu,
- 2) oznaczenie osoby i adresu (siedziby) wydobywającego, ratownika lub znalazcy,
- 3) oznaczenie czasu, miejsca i okoliczności wydobywania lub znalezienia,
- 4) wezwanie właścicieli mienia, aby w ciągu określonego terminu zgłosili w urzędzie morskim swe prawo; zgłaszająca swe prawo osoba zamieszkała za granicą, jeżeli nie ustanawia pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Polsce, obowiązana jest wskazać w Polsce pełnomocnika dla doręczeń,
- 5) oznaczenie urzędu morskiego zarządzającego ogłoszeniem.

2. Określony w wezwaniu termin zgłoszenia prawa własności powinien wynosić od jednego do sześciu miesięcy w zależności od wartości mienia, miejsca wydobycia i przynależności państwowej domniemanego właściciela.

3. Jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że właścicielem mienia jest cudzoziemiec o określonej przynależności państwowej, o ogłoszeniu należy zawiadomić właściwy urząd konsularny państwa, którego obywatelem jest domniemany właściciel.

§ 4. 1. Po przeprowadzeniu postępowania określonego w § 2 i § 3 urząd morski orzeka w sprawie ustalenia właściciela mienia na podstawie przedstawionych dowodów.

2. Jeżeli prawo własności mienia zgłosi więcej niż jedna osoba, a przedstawione dowody nie będą stwierdzały roszczenia w sposób nie budzący wątpliwości, urząd morski zawiesza postępowanie, wyznaczając stronom termin wystąpienia do sądu o ustalenie prawa własności. Termin ten nie może przekraczać 3 miesięcy. Jeżeli w wyznaczonym terminie strony nie wystąpiły do sądu albo sąd prawomocnym orzeczeniem oddalił roszczenia o prawo własności, urząd morski stwierdza, iż właściciel mienia nie został ustalony.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. J. Wiśniewski

280

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 19 października 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220 i z 1961 r. Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu chałupnika, jeżeli on sam albo członek jego rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, jest podatnikiem podatku gruntowego, chyba że chałupnik jest zaliczony do I lub II grupy inwalidów, a przychód szacunkowy z gospodarstwa rol-

nego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie.”;

2) w § 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej, uznawać za pracowników chałupników będących podatnikami podatku gruntowego, pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

281

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1962 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji o ruchu drogowym i Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r., oraz Porozumień uzupełniających z 1950 r. i 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), nastę-

pujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji: